

Sommige mensen krijgen letterlijk tranen in de ogen als ze een ontwerp van Eric Klarenbeek (27) in handen nemen. Het kan zomaar gebeuren bij het multimediale Speeldoosje. Een draai aan de slinger, en er klinkt muziek. Tot zover niets aan de hand. Ingrijpender wordt het na een blik op het bijbehorende videoschermje. Hierop danst danseres Laura van Hal synchroon met de draaisnelheid van de slinger. Een technisch hoogstandje van Klarenbeek, maar daar gaat het nog niet eens om. Het gaat om de impact. 'Die is groter dan ik had verwacht,' zegt de ontwerper. 'Mensen worden geëmotioneerd omdat het intiem is, omdat ze als het ware macht uitoefenen over de danseres. Oorspronkelijk was het mijn bedoeling om elektronica opnieuw te integreren in ons leven. Ik wilde geen consumptieproduct maken, maar iets duurzaam, iets waarmee je een langdurige relatie kunt aangaan. Dat is mijn boodschap aan de industrie.'

Zijn creaties komen na veel experimenten en diepgaand technisch onderzoek tot stand. Altijd wordt er een verbond tussen hart en verstand gesmeed: 'Ik probeer de ontwerpen een poëtisch gevoel mee te geven. Ik schets als het ware in 3D met oude apparaten of spullen

die ik bij bouwmarkten of speelgoedwinkels heb gehaald. Vanuit mijn nieuwsgierigheid haal ik deze uit elkaar en met de onderdelen zoek ik naar nieuwe mogelijkheden. Het resultaat ziet er dan nog wat trashy uit, ik kijk pas later hoe het een concreet object kan worden.'

Nog een poëtisch ontwerp is The Bubble Project: een serie ringen om zeepbellen mee te blazen, inclusief een dvd met videobeelden van bellen. De ringen zijn 5 tot 180 centimeter groot. Voor de grootste ring moeten vier mensen samen blazen om er een bel uit te krijgen. Ook hier had Klarenbeek een 'verbijsterende' ervaring. 'Bellen blazen blijkt emoties op te roepen. Voor mij gaat het om het delen van de ervaring met anderen. Ook ben ik gefascineerd door de fragiliteit, de ontastbaarheid, tijdelijkheid en veranderlijkheid van de materie. Ik vind het belangrijk dat een ontwerp iets met mensen doet.' Voor Klarenbeek is het werk eigenlijk nooit 'af'. 'Ik zoek nog naar middelen om grotere of een nieuw soort bellen te kunnen blazen. Of andere toepassingen, zoals bij de lamp Floating Light die al brandend de lucht in een omringende bol van dun folie opwarmt en zo kan zweven. Ik zoek altijd naar nieuwe middelen om emoties in een ontwerp te laten terugkomen.' ■

V.I.n.r. Wie de slinger van de 'ouderwetse' **Musical Box** ronddraait ziet een digitaal filmpje met danseres meebewegen op de rotatiesnelheid van de slinger. • **The Floating Light Project** is een zwevende lamp geïnspireerd op The Bubble Project (Moooi). • **The Paperlamp Project**, unica van uit elkaar getrokken kassarollen met PU-coating (Moooi). • **The Bubble Project** bestaat uit een serie ringen met wol die de bellenblaasvloeistof vasthouden, waardoor grote bellen (tot 180 cm doorsnede) kunnen worden geblazen. • **The Table Silver Project** zijn zilveren lepels gemaakt op basis van stukgeslagen en opnieuw gesampled mallen uit een oude zilverfabriek. Unica ontworpen voor de Droog Design-expositie Value for Money.